

[Egon Jensen.]

rigsministeren. Nu ved jeg af god erfaring, at en regering er en helhed, og det er ikke altid, man har hjertet med i det, man kommer med, og jeg har fornemmelsen af, at indenrigsministeren heller ikke har det i denne situation, men en regering er en helhed, hvor spinkel den end måtte være.

Når indenrigsministeren siger, at så kan man finde andre veje, ja, så er der jo lænemuligheden. Men så vidt jeg erindrer fra de forhandlinger, indenrigsministeren og jeg har haft, da vi hver sad på en anden post, så er det ikke lige netop den, der var fremherskende. Når indenrigsministeren siger, at Amtsrådsforeningen og amtsrådene, hvis de havde haft tid, ville mingelere promillen eller rettere sagt sætte den ned, så er jeg sikker på, at det nok er rigtigt i nogle tilfælde, men bare ikke i andre.

På grund af den tilslutning, som lovforslaget her har fået, tror jeg, at det er et af de lovforslag, som hr. Stetter tænkte på, når han skal på den vanskelige post ikke i Schipkapasset, men i hvert fald i afgifts- og skatvedvalget.

Hr. H. C. Toft kom med en bemærkning om, at man jo havde rettet henvendelse til den tidligere indenrigsminister — og det er da rigtigt — og at vi skulle overveje. Jeg meddelte også hr. H. C. Toft dengang, at vores overvejelser var endt i, at vi ikke fandt grundlag for at ændre vort standpunkt, og så synes jeg ikke, at jeg her skal komme med et andet standpunkt, fordi jeg tilfældigvis i dag er ordfører vedrørende dette lovforslag. Så altså det med at have et standpunkt, det har jeg altså stadig væk.

Jeg må sige, at det lovforslag, som her foreligger, er så groft, at selv centrum-demokraterne synes, at nu er man ved at gå for vidt. Når man selv fra centrum-demokraternes side, som i øvrigt er indstillet på, at grundskatterne skal væk, siger: nej, nej, bette børn, nu er I vistnok gået for vidt i legen, nu kan vi ikke rigtig være med. Jeg vil gerne understrege, at jeg personlig sætter megen pris på indenrigsministeren og egentlig ikke er særlig glad for, at han sidder i venstre-regeringen netop nu, men når indenrigsministeren nu taler om besparelser i amtsrådene, og hr. Ivar Hansen samtidig taler om, at hvis man nu havde ophævet de 20 promille, så kunne man rigtig boltre sig,

hvad er det så egentlig, indenrigsministeren tænker på? Jeg kan da ikke forestille mig, at det er tanker som hos Amtsrådsforeningens formand, der sagde, at man brugte for mange penge, fordi man har de 20 promille, for så kunne man have nedsat indkomstkatten. Jeg synes, at indenrigsministeren, uden at han måske har ønsket det, hermed faktisk har skabt eller udtalt noget i retning af en mistillid til amtsrådene landet over, og jeg kender indenrigsministeren for godt til at tro, at han mener noget sådant, men så burde han bare lade være med at sige det.

Og når vi så endelig er inde på spørgsmålet om de større brug, så er det rigtigt, at de får mere. Men det, jeg harceleret over, og som indenrigsministeren tidligere har harceleret over over for mig og med rette, det er det, at man bare giver sig fuldstændig hen og siger: det er ligegyldigt, hvad andre folkevalgte forsamlinger gør, vi skal nok klare det her i folketinget, for, som statsministeren siger: ingen over, ingen ved siden af folketinget. Det burde man lige modificere en gang imellem.

Glistrup (FP)

VK-partiernes ordførertaler blev holdt, som om det, vi her diskuterede, var problemet om at nedsætte amtsgrundskyldpromillen fra 20 til 15. Det er tankevækkende i disse prisstoptider, at man simpelt hen går ud fra, at når loven siger højst 20 og lovforslaget højst 15, så er der tale om maksimalpriser, og så tager folk det og altså også amtsrådet her. Det er bestemt ikke noget, som yderligere bestyrker éns tro på, at man skal stemme for regeringens prisstoplovforslag, men det ville jeg nu alligevel ikke have gjort.

Dobbelt tankevækkende var det, når så indenrigsministeren kommer og siger, at det simpelt hen er nødvendigt som følge af de andre regler, vi har, at vi holder en grundskyldpromille helt oppe i toppen. Der er ingen, der siger, at vi skal fortsætte med at have de kinesiske byrdefordelingsregler, de kinesiske refusionsregler, som vi har fået som et relikv fra de tidligere folketings dårlige politik på dette område. Derfor er der ingen grund til særlig at tro, at højst 20 og højst 15 betyder 20 og 15.

Nu ved jeg ganske vist godt efter at have kigget i min kalender, at der ikke kommer